

N:o 34.

Ank. till Riksd. Kansli den 7 Mars 1868, kl. 11 f. m.

*Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 6) Utlåtande (N:o 10)
i anledning af Herr Ola Månssons motion N:o 301, an-
gående utfärdande af en författning rörande båtsmans-
torpens beskaffenhet inom Blekinge län.*

Motionären yrkar; »att Riksdagen ville i underdånig skrifvelse an- hålla, det Kongl. Maj:t täcktes, efter vederbörandes hörande, genom sär- skild författning i nåder stadga, att förut omförmälda, genom Kongl. Maj:ts nådiga Bref den 26 Oktober och den 22 December 1858 gillade och fast- ställda öfverenskommelse rörande båtsmanstorpens beskaffenhet inom Ble- kinge län skall fortfarande lända till allmän efterrättelse, så att den till torpen hörande jord, som öfverskjuter den i kontraktet bestämda kåltäppa till rymd af tre kappland brukbar jord, utom hvad till husplan och väg till husen erfordras, och icke befinnes utgöra vederlag för båtsmäns löneförmåner i spanmål och foder, må genast utläggas och af vederbörande jordegare öfvertagas».

För att Riksdagen skall ega någon grundad anledning, att ingå till Kongl. Maj:t med begäran om en förordnings utfärdande, fordras, enligt Utskottets åsigt, att det förut icke finnes några stadganden, vare sig i all- män lag eller Kongl. Förordningar, som beröra ämnet, eller ock endast sådana, som äro föråldrade och icke tillämpliga på närvarande förhållanden.

Med den motion, hvaröfver Utskottet nu har att yttra sig, är för- hållandet alldeles motsatt, i det att deruti hänvisas till icke mindre än tio, från år 1683 till 1858 utfärdade Kongl. bref, resolutioner, instruktioner och förordningar, hvilka alla närmare bestämma rusthållarnes inom Ble- kinge län rättigheter och skyldigheter; och innehålla Kongl. Brefven den

26 Oktober och 22 December 1858 följande stadgande: »kåltäppan bestämes till tre (3) kappland brukbar jord, utom hvad till husplan och väg till husen erfordras.»

Om också, såsom motionären antyder, vid tillämpningen af dessa stadganden, tvist uppstått om deras rätta tolkning, kan väl detta icke på något sätt inverka på sistnämnda Kongl. Brefs gällande kraft, alldenstund det är nogsamnt känt, att dylika tvister förekomma i många andra frågor, utan att derom utfärdade lagstadganden derföre upphört att vara gällande.

Enklaste sättet att få en sådan rättsfråga afgjord är väl att underställa densamma domstols pröfning; men då det icke blifvit uppgifvet, att en sådan utväg anlåtats i förevarande fråga, anser sig Utskottet böra hemställa,

att ifrågavarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 6 Mars 1868.

På Utskottets vägnar:

C. J. Bergman.